

Ligelønnens gennemførelse sikret

Selv om det i år i nogen grad var en bunden opgave, som forbundets forhandlere var stillet overfor på grund af loven om forlængelse af de kollektive overenskomster, lykkedes det alligevel at få gennemført forbundets vigtigste principielle krav, nemlig kravet om ligeløn på det private arbejdsmarked.

Lige siden forbundets stiftelse har dette krav om kvindernes ligeberettigelse været ført frem med al den styrke, vi i de skiftende situationer repræsenterede, men nægtes skal det ikke, at det tog for lang tid, før kravet blev gennemført. Grundene hertil er mange og forskelligartede, men hovedgrunden er afgjort den, at fagets udøvere ikke selv i tilstrækkelig grad sluttede op om organisationen for at sikre kravets gennemførelse.

Nu er det ved de senest afholdte overenskomstforhandlinger aftalt, at den 1. januar 1965 skal minimallønssatserne i vore overenskomster være de samme for kvinder som for mænd. Der sker særlige forhøjelser på lønsatserne den 1. marts 1963; igen den 1. marts 1964, og fælles lønsatser opnås som nævnt fra den 1. januar 1965.

Ligelønsspørgsmålets løsning er selvsagt noget aldeles afgørende for organisationen og dens medlemmer. Over halvdelen af handels- og kontorfarets udøvere er kvinder, og det er jo almindeligt kendt, at kvindeprocenten inden for vort område stiger år for år. Det fortæller lidt om problemets omfang og betydning, men det er jo også et spørgsmål om menneskerettigheder og afskaffelse af den diskrimination, som hidtil har fundet sted, og derfor er det også en historisk begivenhed af væsentlig betydning fremover, at vi nu i denne overenskomstperiode opnår det samme udgangspunkt for aflønningen af kvinder og mænd.

Det er klart, at så længe vi må bygge på et minimalløngrundlag, vil den personlige løn både for kvinder og mænd også være afhængig af uddannelse, kvalifikationer, arbejde og ansvar. Derfor tror jeg også, at vort mangeårige arbejde for at sikre alle inden for faget, både kvinder og mænd, den samme uddannelse, herunder en egentlig lærlingeuddannelse, har medvirket til, at spørgsmålet nu kunne løses, og derfor tror jeg, at det er af meget stor betydning, at vi nu – på grund af forbundets initiativ – kan regne med at få uddannelsen i faget effektiviseret og moderniseret. Det gælder både den grundlæggende lærlingeuddannelse og den videregående uddannelse, som der er et stigende behov for.

Vi har gentagne gange fremhævet, at gennemførelse af ligelønnen er et spørgsmål af interesse både for kvinder og mænd, og vi tror, at alle vore medlemmer vil glæde sig over, at dette helt afgørende fremskridt nu er sikret for handels- og kontorfarets. Det burde betyde, at nye tusinder af kvinder tilsluttede sig organisationen for i samarbejde med alle handels- og kontorfunktionærer at virke for, at dette resultat følges op, således at vi til stadighed kan forbedre det fælles grundlag og udgangspunkt, som nu er skabt.

Erling Dinesen